

Vprašani za predhodno odločanje

1. Ali je to, da organ za presojo države članice določi, da izvorni dokumenti nikoli ne morejo pomeniti novih elementov ali ugotovitev, če ni mogoče ugotoviti avtentičnosti teh dokumentov, v skladu s členom 40(2) Direktive o postopkih⁽¹⁾ v povezavi s členom 4(2) Direktive o pogojih⁽²⁾ ter členoma 47 in 52 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah? Če skladnost ni podana, ali je drugače, če prosilec ob naknadni prošnji predloži kopije dokumentov ali dokumente, ki izhajajo iz vira, ki ga ni mogoče objektivno preveriti?
2. Ali je treba člen 40 Direktive o postopkih v povezavi s členom 4(2) Direktive o pogojih razlagati tako, da je organu za presojo države članice dovoljeno, da pri presoji dokumentov in priznanju njihove dokazne vrednosti razlikuje med dokumenti, ki so bili predloženi ob prvi prošnji, in tistimi, ki so bili predloženi ob naknadni prošnji? Ali je državi članici dovoljeno, da ob predložitvi dokumentov ob naknadni prošnji ne izvaja več dolžnosti sodelovanja, ker ni mogoče ugotoviti avtentičnosti teh dokumentov?

⁽¹⁾ Direktiva 2013/32/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o skupnih postopkih za priznanje ali odvzem mednarodne zaščite (UL 2013, L 180, str. 60).

⁽²⁾ Direktiva 2011/95/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da so upravičeni do mednarodne zaščite, glede enotnega statusa beguncev ali oseb, upravičenih do subsidiarne zaščite, in glede vsebine te zaščite (UL 2011, L 337, str. 9).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska)
17. decembra 2019 – Stichting Waternet/MG**

(Zadeva C-922/19)

(2020/C 103/16)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Hoge Raad der Nederlanden

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Stichting Waternet

Tožena stranka: MG

Vprašani za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 9 Direktive o prodaji na daljavo⁽¹⁾ in člen 27 Direktive o pravicah potrošnikov⁽²⁾ v povezavi s členom 5 (5) in točko 29 Priloge I k Direktivi o nepoštenih poslovnih praksah razlagati tako, da gre za nenaročeno dobavo pitne vode v smislu teh določb, če je poslovna praksa podjetja za oskrbo s pitno vodo sestavljena iz naslednjega:
 - (i) podjetje za oskrbo s pitno vodo je na podlagi zakona (a) znotraj dodeljenega mu območja za oskrbo s pitno vodo izključno pristojno in zavezano zagotavljati pitno vodo preko cevodov in (b) zavezano vsakomur, ki za to zaprosi, predložiti ponudbo za priključek na javni vodovod in ponudbo za oskrbo s pitno vodo;
 - (ii) podjetje za oskrbo s pitno vodo ohrani priključek stanovanja potrošnika na javni vodovod, kot je bil, preden se je potrošnik vselil v stanovanje, zaradi česar je v cevodih v stanovanju potrošnika pritisk, in zaradi česar lahko potrošnik po izvedbi aktivnega in zavednega dejanja – odpiranja pipe ali primerljivega dejanja – če želi, odjema pitno vodo tudi po tem, ko je sporočil, da ne želi skleniti pogodbe o oskrbi s pitno vodo;

(iii) podjetje za oskrbo s pitno vodo zaračuna stroške, če je potrošnik z izvedbo aktivnega in zavednega dejanja dejansko odjemal pitno vodo, pri čemer obračunane tarife pokrivajo stroške, so pregledne in nediskriminatorne ter jih nadzoruje država?

2. Ali člen 9 Direktive o prodaji na daljavo in člen 27 Direktive o pravicah potrošnikov v povezavi s členom 5(5) in točko 29 Priloge I k Direktivi o nepoštenih poslovnih praksah ^(?) nasprotujejo domnevi, da je med podjetjem za oskrbo s pitno vodo in potrošnikom sklenjena pogodba o oskrbi s pitno vodo, če (i) potrošnik – tako kot povprečni potrošnik na Nizozemskem – ve, da so z oskrbo s pitno vodo povezani stroški, (ii) potrošnik kljub temu daljše obdobje sistematično porablja pitno vodo, (iii) potrošnik tudi po tem, ko je od podjetja za oskrbo s pitno vodo prejel pismo dobrodošlice, račune in opomine, nadaljuje s porabo pitne vode in (iv), potrošnik, potem, ko je bila izdana sodna odobritev za odklop vodovodnega priključka stanovanja, sporoči, da si vendarle želi pogodbo s podjetjem za oskrbo s pitno vodo?

(¹) Direktiva 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 1997 o varstvu potrošnikov glede sklepanja pogodb pri prodaji na daljavo (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 3, str. 319).

(²) Direktiva 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o pravicah potrošnikov, spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in Direktive 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 85/577/EGS in Direktive 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL 2011, L 304, str. 64).

(³) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/29/ES z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ter o spremembi Direktive Sveta 84/450/EGS, direktiv Evropskega parlamenta in Sveta 97/7/ES, 98/27/ES in 2002/65/ES ter Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (Direktiva o nepoštenih poslovnih praksah) (UL 2005, L 149, str. 22).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Supremo (Španija) 17. decembra 2019 – Van Ameyde España S.A./GES Seguros y Reaseguros S.A.

(Zadeva C-923/19)

(2020/C 103/17)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Tribunal Supremo

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožena stranka in pritožnica v postopku s kasacijsko pritožbo: Van Ameyde España S.A.

Tožeča stranka in nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo: GES Seguros y Reaseguros S.A.

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali člen 3, zadnji odstavek, Direktive 2009/103/ES Evropskega parlamenta in Sveta ^(¹) z dne 16. septembra 2009 o zavarovanju civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil in o izvajanju obveznosti zavarovanja takšne odgovornosti v povezavi s členom 1 te direktive nasprotuje razlagi nacionalne ureditve (člena 5(2) zakona o civilnopravni odgovornosti in zavarovanju pri uporabi motornih vozil), v skladu s katero se v primerih, kot je ta iz postopka v glavni stvari, šteje, da je škoda na polpriklopniku izključena iz kritja obveznega zavarovanja vlečnega vozila, ker se polpriklopnik enači s predmeti, ki se prevažajo v vlečnem vozilu, ali celo ker se šteje, da za namene materialne škode polpriklopnik skupaj z vlečnim vozilom tvori eno samo vozilo?

(¹) UL 2009, L 263, str. 11.